

P A L M A

N A G R V N C I E

Ziemie Świętey Seráphickiego Fránciszka

N A F V N D A M E N C I E

Sacrorum Cinerum Błogosławionego IANA de Duclá
Wyrośła.

Zwycięskiem i ozdobiona Cudámi S. IANOWI
Kápistránowi, w dzień iego Vroczystości
prézentowána.

A L B O

KAZANIE KROTKIE

Przy doroczney Fámiałce Subleuationis Kości świę-
tych Cudownego IANA z Dukle.

Przy obecności Náiásnieyszych MICHAŁA y ELEONORY
z Bożej łaski Máiestatow Polskich. Także grona ozdobnego
Senatorow prześwieitnych y gromádne y frekwenciey Wzrę-
dników Koronnych y Stánow rozlicznych.

P R Z E Z

I.M.X. Mikołaiá Peplámskiego, Poznarskiego, y Wársánskiego Káncóniká,
K.I.M. Kaznoazieię y Sekretarza, Eoleman'skiego Próboseza.

Die 23. Oáobris, Anno Dñi 1672. w Keściele Lwowskim.
Oycow Bernárdynow, czynione,

17937

Plinius Libro 18.

Palma quantò naturâ & genere annosior,
tantò fructus eius melior est.

Idem ibidem.

**Palmae fructus est tantò vnctuosior, dulcior
 & sapidior, quantò immediatiùs Solis
 radijs appropinquat.**

Palma Leonem ornat , crescens in Montibus altis

Imponit flauæ florida ferta comæ.

Quò magis est annosa, magis fit dulcis edenti,

Et fruge atq, vfu blandior illa venit,

Ornat, alit Lemburgum, seruat ab hoste, tuctur

Palma IOANNES dans alma trophæa Viris.

In nidulo meo moriar, & sicut palma, multiplicabo dies meos. *Iob 29.*

W gniazdeczku moim w śmiertelny rozsype się popiół, a iako Pálma dni moje rozmnożę.

O niegdy A V G V S T Y N O W I Świętemu, między dwiema Abrysami, to mnie jednemu dzisiaj, między dwiema I A N A M I, tam ziedney strony Zbawiciela vkrzyżowanego, krwią świeżą z ran swoich przenaydroższych bluzzczącego; z drugiey tegoż Dziecięcia mlekiem Pánieńskim, Przeczystey Bogarodżice sie karmiącego; Tu mnie po iedney ręce I A N A Kápistrána Świętego, po drugiey I A N A Duklaná, męża cudowna światobliwością słynącego, kiedy się bez błędu, zbawiennie bładzić, bez ofszukania pożytecznie máteriey do mowienia szukać dostáie: á co innego tylko z tymże pomiętionym Infuátem Hipponeńskim zacząć przychodzi: *Positus in medio, quo me vertam nescio.* Stánawszy między dwiema, gdzie się vdác niewiem. *Hinc pascor à vulnere, hinc lactor ab ubere.* Tu mię cudowna w Dukláníe zábawia światobliwość, *Pascor à vulnere*; owdzie przedziwna w Kápistráníe wabi doskonátość, *Lactor ab ubere.* Tęń w oczách moich, cudámi słynie, *Lactor ab ubere.* Owego, cudowna także dzielność, piorem Historykow płynie, *Pascor à vulnere.* Owego zwycięskie Laury, w Węgrzech pod Belgradem, z potęgi Tureckiey zálecáia; Tego tryumfálne Palmy, tu pode Lwowem y cátey Rusi, z Tureckiey, Tatárskiey, Moskiewskiey, síly, rebelliey Kozáckiey, myśl moję y oczy zábawiaia,

Mistyczne
August
na S. wia
dzenie

Słowa iea
go zdum
miatego:

SS. Ianová
dwóch
dzieła He
roiczne
Kápistra
na y Du
klaná.

Włoscy
część i
na Dukla
na.
włoskim
królestwu

Pascor à vulnere, lactor ab ubere. Ow nąd Heretykami, Wikle-
fem, Vífem, y ich Adherentami w Niemczech, Morawie, w
Czechách, chwalebnie dokázuie; Ten nąd Schizmaty-
kami, oderwanemi od Kościoła Bozego Grakami, w Ru-
skich, Smolenskich, Kijowskich kráíách, szczęśliwie tryum-
fuie. Miśto wspomnieć przy támtym ósm vmártých
wskrzeszonych, ślepych, chromych, chorych bez liczby;
vzdrowionych; Miśto y tu liczyć ósmnaście, od śmierci
do żywotá powroconych, tak wielu w vtrapieniu poćie-
szonych, w chorobách vzdrowionych, w ślepotie óświe-
conych. Tu się Krolewskie skłániaia Sceptrá. Tu He-
tmáńskie zniżaia się Buławy. Tu zwycięskie sprowadza-
ia się Pálmy. Tu Mágistratow zdáia się rzady. Tu pio-
runy Tureckie rozsypáne; strzały Tatarskie, skruszone;
szturmy Moskiewskie zrażone; Miecze Multáńskie śiępio-
ne; Szable Kozackie odśieczone. A zátym *Positus in medio,*
quo me vertam nescio. Aleć mam zá to, że nie zbłądę, kiedy
dwoch vkryzowanego Iezusa y FRANCISZKA Seráf-
ckiego Káwállierow, dwóch Kościoła świętego, y broniá-
cych Wiary Chrystusowey Herkulesow; dwóch ná Woien-
nym plácu Milthiadesow; dwóch z światobliwości żywotá
Thaumáturgow, tak pogodzę, gdy przy Gniazdeczku, przy
Relikwiách Błogostáwionego DUKLANA stánawszy, przy
Grobie ná fundamencie *Sacrorum Cinerum*, wyrośła zwycię-
stwá, y doznánego przy nich szczęścia wystáwię Pálmę;
átę KAPISTRANOWI Świętemu, iáko przedziwney w nim
tey światobliwości pierwszemu po Bogu Promotorowi, zá
należyte powinney wdzięczności ofiaruię *anathema*. Prze-
błogostáwiona PANNÓ, y Pálmo, nie *in Cineribus* lecz *in*
Montibus Cades wywyższona, dopomoż y mowiácemu y slu-
cháiacym.

A kto

A kto kiedy na suchym piasku szczepi? na sprochniałym popiele; Palmy ozdobne stawia? wprochu z czerniałym, wzielone obradzającym liście wrzost sprawuie Laurom? Daley mówię, kto przy przegranej, wygrawa? przy wtracie nabywa? przy szkodzie zyskuje? przy klęsce y porażce tryumfuie? Pálma zwycięstwa, tryumfu znakiem; a tá *in tumulo*, iako jedney sprochniałości *cumulo* iakoż może swoje gruntować korzenie? co większa vmártych áktualne hieroglifikować tryumfy? prezentować zwycięstwa? kiedy oni sami w śmiertelnym depozitowani popiele, o śmiertelności skągę, znieporátowána rozbić szkodą, z nienágradzona zwoiowani przegrána, żałośnie lamentować muszą: *Omnes morimur & quasi aqua dilabimur. Quasi flos egressi sumus, & contriti & fugimus* zplácu *velut umbra*. Ieżeliby komu na wystawionych Grobowcach, *in Cineribus* vmártych, Pálmy zwycięskie, Laury tryumfálne, stawiać przyszło, te najślusznieysze rozumiałbym. Śmierci, iako iedyney samey znaypotężnieyszych Bohátyrow Tryumfatorce. Y zgoła takmi się zdadza, y zrutecznych murowanego sklepienia łukow, zawieszzone tak gęsto Proporce, iako jedne zwycięstw, tryumfow, Śmierci, świadectwa. Wyostrzone na Choragwiach, Nagrobkach, Miecze y Szable; zakończone Strzały, wypolerowane Szyfzaki y zbroie. Iednorożce, Lwi, Niedźwiedzie, Słoniowie, Orły, Struśy, Gryfy, Sępy, Roże, Lilie, Krzyże, Misiace y Gwiazdy, y inne známienite stárożytnych Famiłiy *decora*, na grobowych tu odmálowane, odrýsowane, Proporcach, widza się iedyne tey samey Káwállierce budować Tryumfy, stawiać Kolosy, prezentować Pyramidy. Tak własnie, a nie inaczej iest, przy Grobach, Kátálfalkách, Epitáfiah innych.

2. Rag. 14
Iob. 14.

Śmierć
triumfa
torcka.

Celuie
Śmierć
VV. Ioan.
Duklan.

Ad Cineres sacros, przy Gniazdeczku, przy Relikwiach, przy Świętym Depozycie, przebłogosławionego IANA Duklana, inaczey. Cokolwiek widżicie tu zawieszonych *Vota*, nabożnych *Anathemata*, ile odmalowanych Prezentow, iuż to w Koronach Krolewskich, iuż w Buławach Hetmánskich, iuż w Zbroiach y Rynsztunkach Káwállierskich, Száblách y Páłaszach Zolnierskich, w Mitrách Książęcych, Infułách Biskupich, wszystkie te są iáko tryumfálne, (*Pálmy è Cineribus sacris* Cudownego Męża *enata*, buynie wyrosły) korony, ozdoby, tak iż pomienionemi wzwyż, odezwąć się może, sam ten Święty, słowy: *In nidulo hoc mortuus eram & sicut palma multiplicabo dies meos*. W tym gniazdeczku w śmiertelnym rozsypány popiele spoczywam, á iáko pálmá, dni życia moiego rozmnażam. Ile zaś pátrzę ná tyśiaczne, Chorych vleczonych, Slepých oświeconých, Chromých ná nogách stáwionych, powietrza všmierzonych, gorączek ochłodzonych, vmárłych wskrzeszonych, *insignia*; tyle Laurow, tyle ozdobney Pálmie przypisánych liczę *trophæa*, y mowię, álbó raczey ciż sámi, którym się tu z swoich tryumfowác dostało przygod, w głoś wyznawáia. *In nidulo hoc mortui eramus, & sicut palma multiplicauimus dies nostros*. Tu w śmiertelnym grzeblismy się, vniżáli popiele, á z niego iáko ozdobne w zdrowiu, w pociechách, w odebránych pośitkách wyrosłismy Pálmy.

A kiedy wspominam ná skuteczne á cudowne temu Prześláwnému Miástu obrony; gdy vważam vdzielone ztąd tak wiele kroć Prześláwnému Woiewodztwu Ruskiemu, y Ziemiom iego *praesidia*; vznáne od Przeznacznych Obywátelow, wyższej y niższej kondyciey, zászczyty, doświádczone. W więziéniu y niewoley będącym zacnym Osobom, do tych czas to w głoś wyznawáiacym, vvolniénia. Kiedy przypominam iáko Bogdaná Ho-

spodará

spodará Multáńskiego Roku P. 1509. tu do Miásta gwałtownie przez dni trzy szturmującego odrąził, Miásto wcale zachował, Klasztor y Konwent tuteczny bez żadney obrony odbieżany, poki w nim Święte Relikwie jego zostawáły (bo iák skoro nocy iedaey one z tad do Miásta vniesiono, nátychmiast Nieprzyaciél on opánował y spalił) obronił. Gdy wspominam, iákó Chmielnickiému niebożnému Rebelliey Kozáckiey Antesignánowi, ósm Niedziel to Miásto w obleżeniu trzymájącemu, wświatłości wielkiey nad tym Kościołem, z rościagnianemi á ku gorze podniesionemi rękami, pokazał się, iákoby się zá Obleżániami modlacy, álbo Klasztoru, také Miásta broniacy; y stráchem serce jego przerąził, iák iż ktory vmyslił był Miásto szturmem wziąć, á Obywátelów jego, w ręce Hordyńskie Pogáńskie podać; záraz intencyá (obaczywszy z Niebá cudowny Sukkurs) odmienił, y tráktowác z Mágistratém poczał: co sam potym publicè wyznawał; w ktory czas w tym sámyM Klasztorze, ná trzydzieści tysięcy osob, odzguby zachował. Tyle *Ciuitas* ile *Cines* vchowal; tyle *Murales*, ile Murów obrónił; tyle *Obsidionales*, ile z obleżenia vwolnił, ná zwycięskiej *è Sacris* jego *Cineribus* wyrosłey Pálmie, záwieszam *Coronas*.

Ciebie záś Przestawna Metropolia Ruska, przy teyże Pálmie, sensem Písmá Świętego Miástem vćieczki, *Ciuitatem refugij*, tytułuię.

Miedzy Miástami Lewitów Fámiliey názwaney Kááth, Synom Aáronowym náznáczonemi Káriátharbe zá Miásto vćieczki oddáne, Święte wspomina Písmo. *Filij Aaron per familias Caath Leuitici generis Cariatharbe Patris Enac* Iosue 21. *que vocatur Ebron*. Do vćieczki obwinionym, do obrony wniespieczeństwie będącym, do poćiechy vtrápiionym, Miásto Káriáthárbe náznáczone. Ale czému to, á nie inne?

Święci

Lwów
chowany
od Mult
tan.

Od Koz
kow takje

vvidzia
ny vv.
Ian Nie
przysia
ciol strá
sy.

Lwów
Miástem
Vćieczki

Wskazanie
starobie le-
ża Ewa
Sara Re-
becca A-
dam A-
bram Iza-
ac iakob.

Święci pytają się Doktorowie? Y odpowiada z vczonych Rabinów *Mafius*; że dla tego to Miastem Vcieczki mieysce, *Civitas Refugij*, iż tam czterech Chwalebnych Pátryarchów, y tyleż Świątobliwych Mátron, pochowane były Ciála, *Scriptum est. ideo ab Arba*, mowi pomieniony Autor, *nomen istius Vrbi esse, quia ibi quatuor Matronae, celeberrima fame, sepulta. Eva, Sara, Rebecca, Lia. Et quatuor Patriarchae: Adam, Abraham, Isaac, Iacob.* Tam tedy *Civitas Refugij*, tam Miasto obrony, Mieysce vcieczki, gdzie Świętych Relikwie y *Sacri Cineres* złożone, zktorych y *enata victorie Palma*. Mowi tenże, *Abraham inde quatuor Reges infecutus percussit.* A czy y ia nieślusznie Ciebie Prześlawne Przeświectnych Kráíow Ruskich Miasto, przy Ciele tym Świętego Pátriáchy, Oycá, y Protektorá twego, zá Miasto vcieczki, ná pográniczu Nieprzyaciół okolicznych náznaczyć y názowie.

Łódź
jak Pań-
na.

Isai. 37.
Is. 43.
Ier. 18.

Słowy
iego Ko-
rona iest
VV. Ian.
Dukle.

A kiedy vważam przy tymże Świętym Depozy- cie, y przy zwyciężkley ná fundamencie *Sacrorum Cudo-* wnego tego Męzá *Cinerum*, wyrosley Pálmie, nieprzełamá- na twoię nigdy ku Máiestatowi Páńskiemu Wiarę; nie- przekonána żadnemi Nieprzyiacieskiemi siłami státe- czność; nieprofánowane Pogáńska stopa progi, bramy, y vlice twoie; słusznie cię z Isráelskiemi znówu Miastami, Pánieńskim vraczonemi tytułem. *Virgo filia Sion, Virgo filia-* *Dihon. Virgo Israel* páragonuiac, y Pánną tytułuiac, ná znák Pánieńskiego tryumfu z teyże pálmy, tryumfálnym vko- ronuię wieńcem. Co kiedy, y słusznie zaprawdę czynię. Wy Słucháczce przezacni, y okoliczni iáko Miastá, tak prześlawnych Kráíow tutecznych Obywátele, tak chwale- bney v siebie wiuszuiać Pálmy, ná świętym rozkrzewio- ney Popiele, z Medyoláńskim intonuyćie Infułatem: *Habemus Pignus nostrum, quod nulla nobis peregrinatio iam possit auellere, habemus quas complectamur Reliquias; habemus Tumu-*

lum,

lum, quem corpore tegamus; habemus Sepulchrum, super quod iaceamus, & commendabiliores DEO futuros nos esse credamus, si supra Sancti Corporis Ossa requiescamus. Mamy Obronę naszą, ktorey nam żadna nie odbierze pielgrzymką; mamy Relikwie z ktoremibysmy się cieszyli; mamy Grob, który przytomnością naszą zaszczycac będziemy; mamy Gniazdeczko, gdzie spoczywac będziemy. Miłszych nas w oczach Boskich być obiecuiac, gdy się z Świętym prezentować będziemy Ciałem.

Głowa: ie
go Korona
na iest VV
Iana & Du
kie.

A ia daley o tryumfach *ad Cineres*, moię zacząćta prowadzę Máterya. v Iana S. w Rozdziale osimym; Po Modlitwie z Oliwney gory, przyszedł ráno IEZVS do Kościoła, y vsiadłszy zbáwienna do ludu przepowiadał náukę. A wtym Pharyzeuszowie, prowadza ná sąd Białą głowę: *Hac mulier modò deprehensa est in adulterio. Zabic, vkámięnowac, nie żywić instiguiat. In lege mandauit nobis Moyses huiusmodi lapidare.* A IEZVS co ná to? Schyliwłszy się ku ziemi, páłcem swoim Boskim, ná piasku, prochu, popiele, pisac pocznie. Gdy to Zbáwiiciel czyni, aż taki taki zpoyrzawszy po sobie, zaniechywaiać skárzyć. z Kościoła wychodzi, tak iż oskárzona owá, wolna od wśzytkiego z wygráná, z tryumfem, z plácu sądowego odeszła. *Nemo te condemnat mulier, neque ego te condemnabo.* Co proszę zá tak skuteczne byty cháraktery? co pisał takowego IEZVS? álbo czemu ná ziemi, nie ná ściánie, álbo tablicy iákiey pisze? Ja niewiem co pisał; ále że ná prochu pisze, domysławam się, iż páłcem swoim Boskim, onę poruszał ziemię, áby z niey iedná zwycięstwá, wygránéy, nád instiguiacemi ná się wyniknęła Pálmá, która przy obwinionej stánawszy, wolna uczyniła, święta ogłosiła, w niebespieczeństwie zdrowia będącá obroniła. *Placatur DEVS,*

Czemu
IEZVS
piše ná
ziemi?

mowi wczony *Lorinus*, *dum ei suggerimus quod in pulvere dormi-
turi sumus*. Nie tylko z Nieprzyjaciół naszych tryumphu-
jemy, ale zagniewanego na nas Boga szczęśliwie błagamy,
gdy przy prochu, popiele, wniżać się stawamy.

Ieżeli to szczęście, tak chwalebna z nieprzyjaciół
swoich potkafa wygrana, Niewiaště onę przy prochu, po-
piele, ziemi pospolitey. A co za tryumphu, wygraney,
spodziewać się mamy z Nieprzyjaciół naszych, przy Świę-
tym Popiele y Prochu, przy Błogosławionym tu Ciele Cu-
downego Męża I A N A Dukłaná. Woiuiacy na Swiecie lu-
dzie, z Czártem, Ciąłem, y Świątem. *Non est nobis collucta-
tio* &c. na których zgubę, ci główni, co moment instygua
ia Nieprzyjaciela, tu *Ad Sacros Cineres, ponite in pulvere os ve-
strum*, a vpewniam, *Nemo vos condemnabit*. Oyczyzno miła,
Krolestwo Polskie, szerokie Vkráinne Włości, których to
Comam Capitis apprehendit hostis, poruszaycie ręk Święty
Proch, tę Ziemię żyzną Vbłogosławioną, supplikaciami,
nabożnemi Modlitwami, rzewliwemi łzami; a vpewniam
że stánie z rad vrodzona požadánego przy nich zwycię-
stwá Pálmá, y verifikowác się będzie, co ieden Pálmie przy
pisał Symbolistá, że *Inclinata resurget*, gdy czołem tu vde-
rżając, ná koláná padáiac, kárki z chyláiac, tę Świętą z so-
ba vniżác będziecie Ziemię, y Pálmę, *Inclinata resurget*,
y Sáma, y Was z sobą, do pierwfzey fortuny, obrády, po-
ciechy, podźwignie, *Inclinata resurget*.

Nápiśał to ó Rzymie nayślawniejszym w Okręgu
Ziémskim Mieście Augustyn Święty *Libro 3. de Civit: cap. 7.*
Ze Miásto to, które iest Pánia Świátá wszytkiego, *Triumphat-
rix Orbis*, tryumfuiaće z Narodów, Krolestw, Księstw y
Prowinciy, nie skąd inąd się vrodziło, tylko *ex Cineribus*
Prześławney Troie dla Vrodziwey Heleny, ogniem
wproch

Ciało VV
Iana pe-
wina wś-
okim obro-
ná.

Rz m-
iákie po-
czgiki?

wproch rozsypáney. *Deseruerint Dñ adulteros*, Mowá pomie-
nionego Doktorá, *Illumq; Græcorum flammis reliquerint, ut
ex eius Cineribus Roma castior nasceretur*. Ták sławne pod Stoń-
cém Swiátá Miásto, *Viëtrix Orbis & Gentium Domina*; Ták try-
umfálna ná okrag Ziëmski Pálmá; oto slyszycie *ex Cineri-
bus* dla Heleny Grzëckiey *enata*. Tenże Augustyn Swięty
pomnië ná innym mieyscu, że Helenę Grzëcká, do Niebie-
skiego Krolestwa równájac vciechy, y przekládájac, mowi:
ieżeli Troiánçzykowie, dla tey pożarém ognia spaleni; á
iákim dla támtëy Kátolickiey sercá palić sië máia miłości
ogniem.

Gorzał, gorzał, tym ogniem miłości, Kráiny oney vbło-
gostáwioney *D V C L A N V S* Swiatobliwy. One ogniste Mo-
dlitwy; Cálonocne ná koláná przyklëkánia; goráacych
z wnétrzności sercá łez wylewánia; żarliwe do ran Vkrzy-
żowanego *I E Z V S A* prágniënia, gdy *Per Matris, ubera, ad
Filij vulnera* sië przenosił, spaliły wnétrzności sercá, y Ciá-
ło wszystko błogostáwionego tego Mëżá. Gorzał zá ży-
wota; gorzał po śmierci, kiedy po wiele kroć wybuchájac
z Grobu iego, widáć było płomienie. Cosz zá tym? Oto
Ex Cineribus iego vrodziła sië *Viëtrix Palma, Viëtrix Russia, Tri-
umphatrix Metropolia* tuteczna, Tën to przedziwny iusz
nie *Arabia*, ále *Russia Phenix*, z prochu swojego w Pálmę
zwycięską wyrosły, *In nidulo suo mortuus, & sicut Palma*, á iá-
ko inny tekst czyta: *& sicut Phenix multiplicauit dies suos*, ták
iż to mu písáć sië może *Elogium*, co iedën znówu *Emblemá-
tystá Pálmie, Quo annosior, eo fructuosior*, im w látá zábiegley-
sza, tym rodzáynieysza, pożytecznieysza. Roku álbo-
wiëm Tysiąc, Czteryścá, Ósmdziesiat Czwartego, w Dziëń
sam MICHAŁA Swiętego, w swoim zágrzebiony Popiele, w

Ian Du-
klan go-
liwy Sł-
gá Boż-
y.

On m
Lwów
sławny.

Kiedy
Vmárl:

zwycięskiej z niego vrodzoney Pálme. *Quod annosior, eò fáskami, Cudámi, tryumfámi, fructuosior.*

*Cjemu w
Fest S.
Michála* W dzień S. MICHAŁA powiedziałem ten Herkules Ruski, do Niebieskiego przeniósł się, za iego przewodniczą, Woyską, aby szczęśliwych porym terażnieyszych wieków, Walecznemu Walecznego Ruskich Kráíow Książęcią Synowi, tegoż imięnia MICHAŁOWI Naiásnieyszemu Monársze Polskiemu, w tychże Kráíach SE DVCE, w odyśkaniu Vkráínnych Márszáłkował Włóści. Wdzięć MICHAŁA Świętego zwycięska tá kwitnąć *florere* & *vigere* zaczęła, ná Sármáckim Polu, ná dziedzinie, y gruntách Ruskich Pálma, aby oná wzáięmnie Przestawnym tutecznych Kráíow Milchiadesom, niezwyciężonego sercá Hetmánom, Pólkownikom, Rotmistrzom, y wśzytkiemu Rycerstwu, zwycięskie Laury, tryumfálne z Nieprzyjaciół w posiłku máíac *PRINCIPEM militie Caelestis* gotowátá Palmy.

O Pálmo pełna zbáwienney owocow poćiechy O Phenikśie cudowny! O Thaumaturgu Ruski komu cię dnia dzisieyszego ná triumph Drzewo chwalebne, ná tych tu zgórkách y dolinách Lwowskich, *Quod plantatum es secus decursus aquarum* prezentowác będę, ieżeli nie dzisieysze-
mu przy swojej Wroczyścości, ná tymże Mieyscu KAPISTRANOWI Świętemu? Do którego zda mi się, iakobym cię sámego; z tego Gniazdeczká, z tego Grobu odżywalącego się słowy Świętego słuchał Psalmisty: *Tuus sum ego. Tua sunt omnia, & quae de manu tuá accepi, haec dedi Tibi.* Tyś światobliwych tu naprzód do Polski wprowadził *deOBSERVANTIA* Oycow. Tyś mię ná ten ścisleyszy trąnsformowát Zakon; ná żyznatę przeszczepił Ziemicę, gdzie tak przychylnie, obficie, buynio, mojemu posłużyła wzrostowi, że

*Palma
jest VV.
ian z Du
kle Kapi.
strana S.*

Quasi

*Quasi Palma exaltatus sum. Więc Tuus sum ego. Totum me debeo S: Bernar-
Tibi pro refecto. dus.*

A przeto áni ia ciebie o Święta odłaczyć myślę Pálmo, ktorých tu na Ziemi Święty zgrómadził Zakon, ktorých samó ścisley złączyło Niebo, y ia dźielić niechcę. Y tu iusz błędzić *Pasitus in medio* przestaię, przestaię y mowić, tylko jedna do Was światobliwi Zakonnicy; do Was zgrómadzeni Słucháczę; do Was y Miásta y Králow tutecznych przezacni Obywatele, zakończę Istorya.

Alexánder Wielki Krol Mácedoński Alexándriy-skie od imienia swego zakłádáiac Miásto, Abrys y Ideam iego od Architektow wzięwszy, iákicy być miáło wielkości, szerokości, długości, kazał záras wokolicy, gránice iego poznákowac, rozsypanem wapnem y kretá; Gdy tak wiele tey do ręku Máteriey nie było, á Krol chciał prętko widzieć rozmierzenie, Maki y Pszenice, miásto wapná rzemieślnikom záżyć rozkazał; obsipáno tedy Pszenica y Maska do koła gránice, ále w tym prętko powietrzne zleciałszy się ptástwo, zboże ono pozbierało. Dádza znác o tym Alexándrowi; záraz Wieszczkow przywolác roskazał, áby wrożył czego rzecz tá Prognostykiem bylá? Zgodnie wšyfcy odpowédzieli: Bądź dobrej nádzieie Miłostíwy Pánie; Miásto náder żyzne, szczęśliwe, vrodzáyne będzie Tu się ze wšytkiego práwie swiátá kupić, y towáry, grómadzić będą, y znówu roschodzić. Coś ia tu wielce tey podobnego Istoriey widzę. Obsypáliście światobliwi Zakonnicy, Mury y swoje y Miásta tutecznego, tym to wybornym Świętych Relikwiy zbożem, boć się tak spráwiedliwi tytułuiá, iáko Ignácy Święty Męczennik. *Fru mentum Christi sum, dentibus bestiarum molar.* Aż iáko szczęśliwie tu się o to Krolewskie, Cesárskie, Książęce zlátuia *Aquila, ubi fuerit Ger-*

Alexándriey iáka Delianecia b, káe

Znákiem Bczęcia

Takáz y Lwów á

rit Ger-

rit Corpus, illuc congregabuntur. Więc dobre Omen, że kiedy y daley tym Świętym Zbożem, ta wybrana Pszenica, y dalsze granice, y te, które teraz szczęśliwie, po rugowanym Nieprzyjacielu, osiadać będziecie Miłościwi Pánowie Colonie, Miastá, Dziedzictwá swoje, które dotąd *transierant ad alienos, Domus vestrae ad extraneos*, obśpować będziecie, ténże Cinis, to Święte *Triticum*, pierwsza dá Bog przywróci Kráiom Wáśm żyzność.

Confortabit seras portarum Vestrarum,
dabit fines Vestros pacem, & fient
Palmæ in manibus vestris.

A M E N.

